

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først vil jeg gerne sige både til hr. Steffen Kjærulff-Schmidt og til hr. Helge Adam Møller, at dette at tro, at man ved ressourcestyring, og hvad man ellers kan finde på af fine økonomiske udtryk, altså at man på en eller anden måde kan fjerne den danske befolknings medansvar for at løse Europas flygtningeproblemer eller løse denne verdens ulighedsproblemer, er en farlig illusion. Vi kan ikke undsige os enten den økonomiske eller den direkte personlige medvirken til at løse verdens problemer; vi skal ikke bilde nogen ind, at vi kan betale os fra at løse problemerne.

Dernæst vil jeg gerne sige til fru Pernille Frahm, at også jeg har læst Politikens leder fra i dag, men jeg må også sige, at dette her selvfølgelig ikke er udtryk for en velovervejede, velgennemtænkt og velplanlagt handling, om hvilken man kan sige, at det skal være dansk flygtningepolitik de næste mange år. Den seriøse og velovervejede handling foretog vi sidste år, da vi lovgav om den midlertidige opholdstilladelse. Det, at vi bliver nødt til nu at indføre visumtvang, er en konsekvens af, at ikke alle andre lande i Europa gjorde det samme, som Danmark fornuftigvis gjorde i efteråret 1992. Hvis alle andre lande, f.eks. medlemslandene i Europarådet, havde givet hinanden håndslag på at ville lovgive om midlertidig opholdstilladelse, så de kunne tage imod mennesker uden at give dem permanent asyl, så havde verden eller i hvert fald Europa forhåbentlig set anderledes ud.

Men lige så lidt som Danmark alene kan lukke ozonhullet ved at lovgive om en CO₂-afgift, lige så lidt kan vi alene løse Europas flygtningeproblemer; det er den smertelige erkendelse, vi står med i dag.

Formanden:

Hr. Peter Duetoft for en kort bemærkning. Jeg har stadig væk en forhåbning om, at vi på et tidspunkt kan standse denne diskussion i enighed. Den forekommer mig indimellem at være en gentagelse af synspunkter, vi har hørt før.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Ja, undskyld, hr. formand, jeg ville egentlig ikke have taget ordet for at forlænge debatten, men da jeg før hørte Fremskridtspartiets medlemmer, kunne jeg ikke lade være med at spørge mig selv, om vi lever i et kristent land. Jeg spørger mig selv, om vi overhovedet i dette land lever op til det næstebudskab, der er hovedbudskabet i hele vores kultur.

Når jeg spørger, er det alene, fordi vi i dag og i går har koncentreret vores politiske diskussioner om at skaffe os danskere milliarder af kroner i skattelettelser – i tusindvis af kroner til enkeltborgere hvert eneste år har vi diskuteret – og så er der nogle, der tillader sig at gå på Folketingets talerstol og sige, vi ikke har råd i Danmark til at hjælpe flygtninge, og at vi må se på vores ressourcer, før vi tillader os at hjælpe nogle mennesker fra borgerkrigens helvede i Jugoslavien.

Jeg tror, der er nogle medlemmer af Fremskridtspartiet, der skal gå hjem og studere det kulturgrundlag, vi har i Danmark, og som de normalt er så utrolig stolte af, for der er noget fundamentalt, de har misforstået. Jeg synes, det er utrolig skamfuldt, at man fra denne talerstol skal høre den slags argumenter, samtidig med at vi kan bruge timer på at forære os selv guld og grønne skove i det danske samfund. Øv!

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan såmænd godt forstå både hr. Peter Duetofts og fru Elisabeth Arnolds indlæg – at begreber som »økonomi« og »bedst mulig anvendelse af rådige midler« klinger forkert – og jeg har også forståelse for argumenterne. Men lad os nu lige prøve at tænke sagen igennem og så se, om vi alligevel ikke også må tænke på disse fænomener.

Jeg nævnte tidligere, at der i verden er omkring 20 mio. flygtninge, og jeg tror, at alle, også hr. Peter Duetoft, kan se, at det er noget, Danmark ikke kan klare alene.

Lad mig nævne, at fru Elisabeth Arnold for mindre end et kvarter siden netop selv sagde, at hvis vi ikke indfører visum, når Sverige gør det, vil det betyde, at der pludselig kom 3 gange så mange til Danmark, som vi har i øjeblikket. Og det har vi ikke nogen mulighed for at klare; det sagde fru Elisabeth Arnold her.